

РЕШЕНИЕ

№ 1756

гр. София, 18.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Златка Илиева

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **279** по описа за **2021** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

С решение от 20. 11. 2020 г. по НАХД № 2932 / 2020 г. на Софийски районен съд, НО - 111 състав, е отменено наказателно постановление (НП) № С-22-ДНСК-10 / 10. 02. 2020 г., издадено от зам. началника на Дирекция за национален строителен контрол /ДНСК/, с което на [фирма], на основание чл. 237, ал. 1, т. 4 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/, е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 5 000 лева, за извършено нарушение на чл. 178, ал. 1 от ЗУТ.

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от пълномощник на ДНСК, с която се моли да бъде отменено решението на СРС, като неправилно и незаконосъобразно.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, не се явява и не се представлява.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, моли да се остави в сила решението на СРС.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

За да постанови решението си, районния съд е събрал като доказателства по делото

показанията на свидетеля Г. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция, с касационната жалба са представени Заповед № ДК-19-С-9 (нечетлива дата) издадена от началника на РДНСК, за забрана ползването на базова станция на [фирма], находяща се в [населено място], [улица] молба-сигнал от живущи в съседство.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите и правните констатации на районния съд.

Наказателното постановление е издадено затова, че при извършена проверка на 18. 11. 2019 г. от инспектори на РДНСК, че [фирма], във функциите си на възложител, е извършил строеж на базова станция, на покрива на съществуваща сграда с административен адрес – С., [улица], която се ползва по предназначение, без да е въведена в експлоатация по предвидения законов ред.

За констатираното нарушение, е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № С-22 / 16. 12. 2019 г., връчен в деловодството на дружеството на 18. 12. 2019 г.

Въз основа на издадения АУАН е издадено и процесното наказателно постановление № С-22-ДНСК-10 / 10. 02. 2020 г. от зам. началника на ДНСК.

При тази фактическа обстановка, настоящата касационна инстанция счита, че правилно от страна на районния съд е прието, че е налице нарушение на материалния закон при издаването на АУАН и НП, тъй като в хода на административнонаказателното производство не е установено, че изградената базова станция се ползва.

Касационната инстанция намира така изложените мотиви от страна на въззивния съд за правилни и законосъобразни.

Видно е, че по делото не са представени никакви доказателства за ползването на така изградената базова станция. Действително налице е констативен протокол от проверката, в който е посочено, че базовата станция се ползва по предназначение, но никъде не е посочено как е установено това. В тази връзка, дори и в този констативен протокол, не се сочи, по какъв начин е установено ползването, както и извършени ли са някакви технически действия по замерване.

Видно от показанията на актосъставителя Г., същата изрично е посочила, че няма инструменти, с които да измери. Освен това Г. сочи, че констативния акт се съобщава на страните, които могат да представят доказателства, че това не е така. В случая обаче, в съответствие с презумпцията за невинност, не страната е длъжна да докаже, че не е извършила нарушение, а точно обратното – административнонаказващия орган по един безспорен начин да докаже както извършеното нарушение, така и лицето, което го е извършило.

Видно е, че в хода на цялото административнонаказателно производство, а също така и в рамките на съдебното оспорване, не са представени никакви доказателства, че така изградената базова станция се ползва по предназначение.

В същото време и представените с касационната жалба документи не доказват това. В представената молба-сигнал, по повод на която е започнала проверката, действително се сочи, че се чува бръмчене, но звучи несериозно компетентните административни органи да „установяват“ ползването само на базата на дочуто от някой бръмчене, а не на извършено конкретно обследване. Освен това, този сигнал, никъде не се сочи в НП, като „доказателство“, че обекта действително се ползва. Фактът, че има издадена

заповед, с която се забранява ползването на строежа, не означава, че същия в действителност е ползван. От друга страна, в тази заповед се сочи, че строежа е изграден през 2009 г., което означава, че са изтекли сроковете по чл. 34 от ЗАНН за съставяне на АУАН и издаването на НП. В случая независимо от разпоредбата на чл. 239, ал. 2 от ЗУТ, предвиждаща удължени срокове за образуване на административнонаказателно производство, не може да се приеме, че това може да стане безкрайно във времето. В тази връзка, следва да се отбележи, че нито в АУАН, нито в НП се сочи датата на извършване на нарушението, в нарушение на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН и което е самостоятелно основание за отмяна на издаденото НП.

Следва също така да се отбележи, че в хода на производството пред районния съд от страна на [фирма] са представени няколко съдебни решения, при които при други, сходни случаи се отменят издадените НП отново защото не е установено ползването на строежа. Въпреки така установената съдебна практика, ответника, на който безспорно тази практика му е известна, продължава да издава порочни наказателни постановления, без да се съобрази с нея и да събере данни, доказващи по несъмнен начин ползването на строежа и извършеното по този начин нарушение на закона.

При така установеното, касационният съд намира, че от страна на СРС е извършено пълно и всестранно установяване на фактическата обстановка и в съответствие с това правилно е приложен закона, като е отменило издаденото НП, поради което решението следва да бъде оставено в сила.

Независимо от изхода на спора, доколкото няма заявено искане за присъждане на разноски на ответника по касация, такива не се присъждат.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - XV касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решението от 20. 11. 2020 г. по НАХД № 2932 / 2020 г. на Софийски районен съд – Наказателно отделение, 111-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.